Quelle: https://manuscripta.at/?ID=236
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

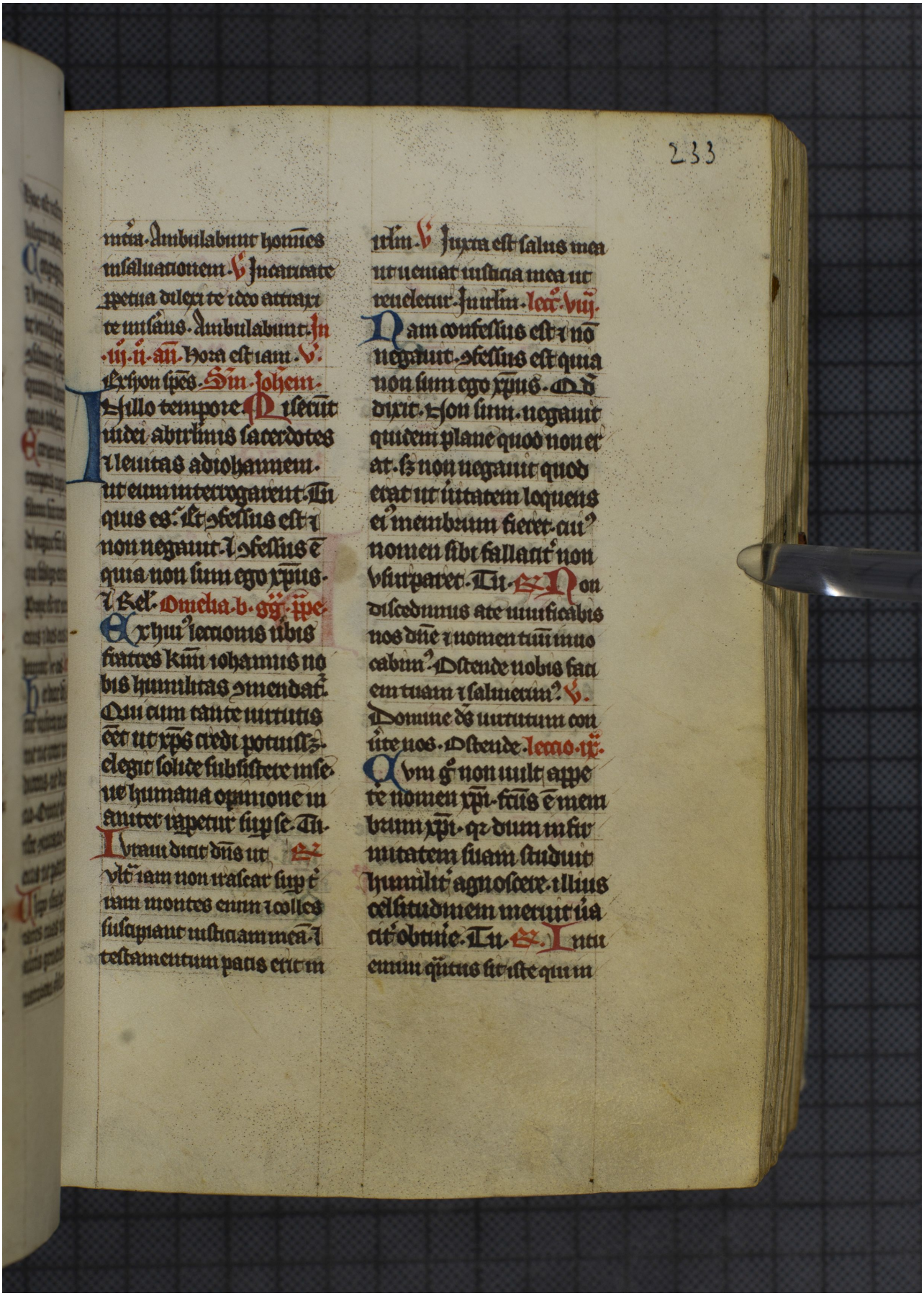

233

mea. Ambulabunt homines
in salutationem. ℣ In caritate
perpetua dilexi te ideo attraxi
te miserans. Ambulabunt. In
.iij. .i. an. Hora est iam. ℣.
Exhon spes. Sm. Johem.
In illo tempore. Miserunt
iudei ab urbis sacerdotes
et leuitas ad iohannem.
ut eum interrogarent. Tu
quis es. Et confessus est et
non negauit. Et confessus e
quia non sum ego xpus.
Et cet. Omelia. b. gg. ipe
Exhyu lectionis ubis
fratres kim iohannis no
bis humilitas commendat.
Qui cum tante virtutis
esset ut xps credi potuisset.
elegit solide subsistere inse
ue humana opinione in
auditer rapetur sup se. Tu
Vtrum dicit dns ut
vlt iam non timeat sup e
rum montes enim et colles
sublimiaut iustiam mea. Et
testamentum pacis erit in
uirtm. ℣ Iuxta est salus mea
ut veniat iustiia mea ut
reueletur. In uirtm. lect. viij.
Nam confessus est et no
negauit. Confessus est quia
non sum ego xpus. Ad d
dixit. Non sum. negauit
quidem plane quod non er
at. Et non negauit quod
erat ut unitatem loquens
ei membrum fieret. au
nomen sibi fallaci non
vsurparet. Tu. Non
discedimus ate uinificabis
nos dne et nomen tuum inuo
cabimus. Ostende nobis fac
em tuam et salueimus. ℣.
Domine ds uirtutum con
uerte nos. Ostende. lectio. iij.
Cum g non iuste appe
te nomen xpi. fitis e mem
brum xpi. qd dum in fir
mitatem suam studuit
humilit agnoscere. Illius
celsitudinem meruit ia
cit obtuire. Tu. Intu
emini qitus sit iste qui m